

ՕՐԱԿԻՐ ԶՄԻՒՑ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ

ԵՐԵՎԱՆԵՐՈՐԴ ՎԵՃԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ ԶԵԼԻԿՈՒՆԻԱ ՇԱԲԱԹ 23 ՕԳՈՍՏՈՒ 1875

Phi 4021

ՔԱՂՋՔ ԱԿԱՆ

Հերզէկովինի ապստամբութեան չափազանց խորեղութիւն և ծանըութիւն մասուցին այն ամեն օտար լրագիրք, որք ապստամբաց յառաջադիմութենէն օգուտ մի կըսպասէին. բայց ինսդիլն՝ թուրքիոյ ներքին գործոց վերաբերեալ իննդիր մըն է. և այսպէս կընկատեն զայն շիստային երեք մեծ կայսերութիւններն, այսինքն Թուրքիան, Աւստրիան և Գերմանիան. հետաքրար օսմաննեան կայսերական կառավարութիւնն, որ ամեն հարկաւոր միջոցներն ՚ի գործ դրած է, պիտի չյապալի զսպելու զյիշեալ ապստամբութիւնն և վերահաստատելու զրաբեկարութիւնն Հերզէկովինի մէջ :

Պատերազմի նոր պաշտօնեայ բարձրա. Հիւ-
սէին Աթլի փաշան արդէն մեկնած պիտի լինի
ի Հեղչէկովին երթալու զինուորական գործ-
քերը յառաջ տանելու համար : Նորին Բարձ-
րութեան ընկերակից է վսեմա. Սէրվէր փաշան
որ հասարակոյին շինուածոց վերատեսուչ էր, և
որ կայսերական յատուկ գործակալի պաշտօնիւ
ի նոյն գաւառն կերթայ, օդոսատափառ Սուլ-
իանին մարդասիրական դիտաւորութիւններն

կայսերական հրովարտակաւ , բարձրա . Հիւ-
սին Ալիքի փաշան՝ որ Գոնեայի կուսակալ կար-
գուած էր , ոյատերազմի պաշտօնեայ անուանե-
ցաւ փոխանակ վեր . Ալիք Սայիզ փաշային , որուն
թնդանօժարանի տեսչութիւնն յանձնեցաւ :
Առանձակ նախառա կուսակաւ բարձրա . Մահ-

Ապասայիր սախորդ կուսակալ բարձրա. Մահմանտ Նէտմիմ փաշան՝ Պետական խորհրդոյ նախագահ կարգեցաւ, և բարձրա. Միտհաթ փաշան՝ արդարութեան բարձրագոյն ատենին նա-

СЫПУЩИЕЩИ

ԾԱԿԱՐԾ

ի թակուտար կենսազրութեն սրբազան Հայրապետ
Ներսիսի Եւ վեհափառ են ազգասկը կարողի-

կոսի ամենալին Հայոց :

(Տարութակութիւն : № 5 թիւ 1019

Այս խաղերն դանիէլի հետ ևս կըխաղյին
առանց իրիք խոշահարութեան . ով գիտէ թէ
ամեն օր քանի՞ հարիւր նամակի կամիկոնդակ ակ կէ
դրէին , որոց ներքոյ ողորմելին դանիէլ իւր ա-
նունն ձեռագրէր : Ով թէ որքան ծանրացեր
էր նորա ուսոց վերայ կամթոյիկոսական անունն
և փշեայ պսակի նման հոդ եւպահանջ սլաքներոց
կըծածկոտէր նորա գլուխն Հայրապետական
թագն : Այս միջոց թող գայր Թագէոս , թող
ազն բանայր Գրիգոր , և տեսնէին . թէ իւր
եանց սուրբ Աթոռոյ վիճակն ցո՞ր աստիճան էին
հասուցանել նոցա ժառանիգորդքն : Նոցա վար-
դապետն Յիսուս որ ասել էր թէ արքայութէ
Երիշց բռնարարի , և բռունք յափշտակեսցեն
զնա , երբէք չէր ունեցել ի մոտի թէ իւր հե-
տևողք մի օր պիտի Հայրապետական աթող
վերայ գարձուցանեն այն բռնութիւնն : Հոռ
մայեցիք և Պալաֆիկք՝ զշայոց աղքն նուաճել
կամելով թագաւորութիւնն պատառեցին քա-
նիցա , Տիգրանեան Արտաւազգէն յետ վնրի
Հայք և ասորին Հայք բաժանեցին յիրերաց
թէոռաւ ։ Տէ՛ Առաջ առաջ առաջ առաջ առաջ առաջ

վասեմա. Ահմէտ կյուրպ փաշան՝ որ երբ են
եկմէնի ընդհանուր կառավարիչ էր, Պահապի
կուսակալ կարգեցաւ փոխանակ Տէրքիլ փա-
շային, որ Մանսուքի քաղհանուր կաւշարժիչն
և կայսերական երրորդ զօրաբանակին հրամա-
նատար անուանեցաւ :

Ոստիկանութեան տեսուչ վեե. Ահմէտ Համբիկի
փաշան՝ Հէրզէկովինի զօրաց հրամանատար կար-
գեցաւ, և ոստիկանութեան տեսչութիւնն՝ Ա-
րլիք փաշային յանձնեցաւ :

Կայսերական վերջին հրովարտակաւ մի, բարձ-
րապատիւ Մահմուտ Նէտիմփաշան, որ քանի
մի օր յառաջ Պետական խորհրդաց նախագահ
կարգուած էր, Մեծ—Եպարքոս անուանեցաւ
փոխանակ բարձրա. Էսատ փաշային :

Հերզէկովինի՝ ապստամբութեան վլայօք լը
Նոր կոչուած օրագիւն երկար յօդուած մի կը-
հրատարակէ, յորմէ հետեւալ տողերն կըքա-
ղեմք որ նշանակութեան արժանի են:

Հիւսիսային երեք տէրութիւնքն համաձայն
են, կըսէ, արգիլելու համար որ Արևելեան
խնդիրն յերկան չելլէ : Սասոյդ է թէ Արևելքի
մէջ խաղաղութիւնն առ ժամանակեայ կերպիւ

խոռվեալէ , սակայն ընդհանուր խաղաղութեան վնասուելուն ամենեւին երկիրը չկայ : Յիշեալ լրագիրն կըյաւելու , թէ Քաղցիան և Խտալիան անշուշտ պիտի հրաւիրուին մասնակից լինել Հիւրիային երեք աէրութեանց համաձայնութեանը : Ի՞նչ նպատակ ունի արդեօք պյո համաձայնութիւնն : — Աղանդը զբարձրա . Դուռն , կըսէ նոյն լրագիրն , որպէսզի ժողովրդոց իրաւացի գանգատանացը ուշադրութիւն մատուցանէ և հաւաստեալ հոգ տանի զանազան բարեկարգութեանց կատարելապէս դործադրութեանը :

Ե ՆՐԱ ՄՐԱԳ ԲՈՒՅՆ ՍԱԽ ՊՐԵՎՈՎԱԾԻՆ՝ Ի պատճա-

ւորեցոյց , որ Հայոց ոյժն տկարանայ : Արկա-
դէս և Շապուհ Հայաստան կիսեցին : Հագա-
րացիք Բագրատունեաց թաղ աւորութեան մօտ
Արծրունեաց թագաւորութիւն , և յետոյ Սիւն-
եաց թագաւորութիւն , և Կարուց թագաւորու-
թիւն Հնարեցին , որ ազդն միշտ երկպառակու-
թեան մէջ մնայ : Այդ ցաւոց վերջն ոյն եղեւ
որ Հայոց ազգն մնաց վերջապէս առանց թա-
գաւորի : Այդ անմիտիթար ժամանակն վառ էր
միայն Հայրապետական կանթեղն . այն ևս սկսե-
ցին պատառել հերձանել . փոքր ինչձեթ տարբին
Աղթամարայ կանթեղի համար , փոքր ինչ ևս
Գանձասարայ կանթեղի . կէս ձիթոյն առաւ
Ոխ . ինչ մնաց սուրբ հնմանանի հանթեսի մէջ :

Հայոց նուազած աղքն յանկարծ ունեցաւ
չորս Հայրապետութիւն . որ թէ օրինաւորապէտա
նկատենք , այնքան սակաւառող է , որ հաղիւ
թէ կարէ կազմել միոյ Հայրապետի գաւազանի
ներքոյ հօտ փոքրիկ : Մինչ ազգի բարեաց փա-
փառող հետամուտ կը ինչին բառնալ այն աղ-
դապատառ չորեքութիւնն , և դարձեալ Գրի-
գորի՝ ի չորս մասուն հերձեալ մարմինն մխառո-
րել մի էջմիածնի Աթոռոյ վերայ , և ահա երկե-
ցան էջմիածնի գահի ծուառողք երկու կաթո-
ղիկոսք , որոց մէկն՝ առանց ազգի հրաւիրանաց
զանձն ընծայեցոյց , և միւսն՝ Ներքէս շարադրեց
երկու կաթողիկոս միւնդոյն Աթոռոյ վերայ երե-
ւելոյն զինի՝ Բնչ զարմանալի էր , եթէ իւրա-
քանչիւր վիճակի մէջ ևս երկերկու Առաջնորդք-
սահնջմուէին : Ահա Ռուսաստանի Հայոց թեմի
ստացաւ երկու Առաջնորդք . մին էր Եփրեմ

խանի , արժան կը համարիմք յառաջ բերել կ-
Պօլսէն ամսոյս 10 թուով գրուած մէկ նամակին
օրինակը .

«Այսօր՝ ի բարձրագոյն դուռն կայսերական Խաթթի ՀՀ ընթացքում կարգացուեցաւ, որ կը պարունակէ՝ ի մէջ այսոց, հետեւայ հրամանները

«Ժողովուրդներս պէտք է որ կառավարչաց ըստ կամի գործոց ենթակայ չլինին . վաճառքոյ օգոստա. Սուլթանն կըպատուրիէ իւր նախարարաց և ամեն իջնանազրաց հեռի կենալ՝ օրինաց և արդարութեան դէմեղած գործքերէ»:

Հոնտոնի Մարկոնի — Բուլի լրագիրն հետևեալտե-
ղեկութիւնն կը հրատարակէ՝ զոր ընդունած է
Պէտինէն :

«Օսմանեան կառավարութիւնն իմաց տուաւ
Եւրոպիոյ մեծ տէրութեանց, թէ Աւստրիոյ կա-
ռավարութեան կողմանէ գոհացուցիչ ապահո-
վութիւններ ընդունած է բոլորովին չշղոք մը-
նալու և ամենեին միջամտութիւն ցնելու Հէր-
զէկովինի ապատամբական շարժմանը։ Օսմանեան
կառավարութիւնը՝ կըյաւելու յիշեալ թերթը,
լիովին գոհ եղած է այս ապահովութիւններէն»։

Եթէ Քողը կ' օրիան լրագրոյն գրածին հաւատ
ընծայելու լինիմք, Անդզիոյ կառավարութիւնն
1873ին առաջարկեր է Բարձրագոյն Դրան՝ տալ
նմա տարին հարիւրին չըրս տոկոսով հարկաւոր
եղած գրամն վասն շինութեան երկախուզոյն
Պաղտափի : Սակայն Բարձրագոյն Դրան՝ կը յա-
ւելու յիշեալ լրագրին, մերժեր է պնդն առա-
ջարկութիւնն, 'ի պատճառս քաղաքային պոյ-
մանաց որք կը պահանջուին եղեր :

Լոնտոնի թայցը օրագիրն կըհաւաստէ թէ Ե-
գիպտական կառավարութիւնն բանախօսու-
թիւն կընէ Անկօ—էժիրսիէն պանքային հեա
վասն նոր փոխառութեան մը , որոյ գումարն
2,500,000 միուա սթէկոյին է :

կոպոսն՝ որ նոյնպէս զանձն կըկոչէր արքեպիսկոպոս։ Արդէն բովանդակ ազգն պատառուել էր յերկուս բաժինս, մին եղել էր Դաւթեան և միւսն Դանիէլեան։ Ուռաստանի հայերն չորս պատառ եղեն։ Նոքա Դաւթեան և Դանիէլեան լինելով՝ կրկին հերձուածոյ ենթարկեցան, և եղեն ոմանք Եփրեմեան և ոմանք Գրիգորեան։ Ոմանք լինելով Դաւթեան՝ համախոհ էին Գրիգորի, և այլք՝ լինելով ի կողմն Դանիէլի՝ բարեկամ էին Եփրեմի։ Այս՝ բնական էր, Բոյց գերբնապէս հակառակ այսմ՝ կային բազումք՝ որ հաճէին Դանիէլի Հայրապետութեան, և կը սիրէին գրիգոր, վասնորոյ և էին համանգաւայն Դանիէլեան և Գրիգորեան։ Որպէս և բազումք՝ յօժար էին զի Եփրեմ իցէ Առաջնորդիւրեանց, ընդ իշխանութեամբ Դաւթի, և այսու էին համանգամայն Դաւթեան և կիրեմեան։

Այս սապնաժանի պատրաստողն չէր անձն առանց պաճուծանաց՝ ընդասունն Յակոբ, այլ Ներսէս, որ ըստ իւրամմ ազգափրութեան թէսպէտ կարկառեց՝ ում և կամեցաւ, այլ նովաւ չյաջողեց ազգի համար ապահովիլ անդրանիկութիւն, կամ հայրական օրհնութիւն. ճշմարտութեան պաշտպան կանգնեցաւ՝ ճշմարտութեան զոհերով, ազգի իրաւանց ջատագով հանդիսացաւ հիմն խախտելով, Երիքովի պարիսավն բարձրացոց անդրանիկաւ, և զերունն կանգնեաց կրտսերաւ : Ազգի պատառումն՝ անկարկառելի էր, և պատառուածն՝ մեծ : Այսպիսի գերդատաններ կային՝ որ այրն՝ մէկ կողմի համարուն էր և կինն՝ միւս կողմի . հայրն Դանիէլեան էր, որ-

ԱԶԳԱՅԻՆ

Թիֆլիզի ՄՇԱԿ լրագրույն Յուլիսի 24 թուոյն
մէջ հետևեալ յօդուածը կընթեռնումք :

«Թուս «Եկեղեցական Միարանութեան Օրադիր» անուանեալ պարբերական հրատարակութիւնը ապագուցանութէ, որ հայոց և յունադաւան եկեղեցիների մէջ նթէ առաջ կար տարբերութիւն, այժմ էլ ոչինչ տարբերութիւն չի կայ, տաղբերութիւնները հետզհետէ չնշվելեն, և որ հայերը վաղուց ցանկանութեն միանալ յունադաւան եկեղեցու հետ : Պատմութենից մենք իմանում ենք, ասումէ շրագիրը, որ հայոց եկեղեցին չառ անդամ գիմել է յունադաւան եկեղեցու ներկայացուցիչներին, ինդրելով սկսել նորա հետ բանակցութիւնները. և զարմանալի եղինքի, եթէ յունադաւան եկեղեցին չուղենար ուշադրութիւն դարձնել այդազնիւ ջանքերին : Ըստ հակառակն այդ նորա պարտքն է, ինչպէս ներկայացուցի համաշխարհին ճշմարտութեան՝ — Սենք մեր կողմից կը պատասխանենք Ռուս թերթին որ համաշխարհին ճշմարտութեան ներկայացուցիչը միայն ընդհանուր քրիստոնէական եկեղեցին է, և ոչ թէ այս կամ այն դաւանութիւն : Թողեցէք հաւատալ իւրաքանչիւր քրիստոնէային այնպէս, ինչպէս նա լնքն կարծումէ աւելի երջանիկ լինել: Ոչ ոքին թոյլ տուած չէ, ուրեմն և մի որ և է լրագրի խմբագրութեանը ասել թէ՝ դուք հաւատաով փրկվելու չես, քո հաւատը ճըշմարտութիւն չէ, ընդունիր իմը, նա միակ ճըշմարիտ է, նա համաշխարհային ճշմարտութիւն է : Անենք քրիստոնեայ, լինենք ազնիւ, զիրաւորենք, չճնշենք, չքռնաբարենք, չարբատահարենք մեր նմաններին, գործենք բարի . իսկ որ քրիստոնէական եկեղեցու, որ դաւանութեան ենք պատկանում, այդ երկրորդական բանն է, այդ թողնենք իւրաքանչիւր աղատկամքին նրա համաշխարհային և խղճմտանքին : Զմուանանք հոգուցեալ ներսէս երգ կաթողիկոսի խօսքը, որ նա ասելէ մի ճաշի ժամանակ, երբ նրա ներկայութեամբ վիճաբանում էին այս կամ այն եկեղեցու գերազանցութեան մասին՝ օերը որ մենք ամենքս կըներկայանանք մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի առջեւ, նա կըդիմէ մինին և կըհարցնէ՝ գու ովկես, ես Հայ եմ, իսկ գնաւ, ես բողոքական եմ: գու ովկես ես կա-

էր օրիորդի . աներն Գլխորեան գոլով՝ երբ
ըստց՝ թէ փեսայն Եփեմեան էր , քականեց նը-
շանն , և դուստրն այլում հարմացաց :

ԳԼՈՒԽ ԵՐՐՈՐԴ

Գրիգոր Ռապտակուլյանը վեճութիւնն ստացաւ ոչ Յան
Աէֆ գեղեցիկ գնով քանի գահեկանի՝ և ոչ Յի-
սուսի գնով՝ Երեսուն արծաթայ, և ոչ անդամ
Աբրահամու գնեալ կրկին այրի գնով չորսհարիւր
սապերի, ոյլ Յիսուսի մարմինն զողացեալ համ-
րաւ Ելոյ աղադառ տուած արծաթ յոյժ անուան-
եալ հցով, զըր Նարեկացին կրկնակապէն կա-
շառածձութեան մէջ է առել. և Յովսէփայ
Սահա Հնեցւոյ կնքով խարդախեալ իւրաստեզծ
կուսկէն որպէս զայլի բերանն յետկար տալով,
և խոստանալով՝ որ Բուսաց կայսերական գունէն
հաստատութեան հրովարտակ պիտի հանէ Դաւ-
թի կաթողիկոսութեան մասին, Պասակի նման կը-
վաղէր դէպի Բուսաստան, առնուլ զվարձ իւ-
րոց երախտեաց. և այսպէս ի վերջ Մայիսի 1801
թուցին հասաւ Տիգիսի. ուր քանի օր առաջ ե-
կել էր Դաւթի ճանկերէն անձնաւուրծ ճաղու-
արիւու զեղարդ ակիր Յօհաննէս Եպիսկոպոսն
Ակնեցի, որ Գրիգորի համար Ղէոնդ երեց դառ-
նալով ասաց. եթէ դու երթաս համիս Աստրա-
խան և Բուսաստանի առաջնորդ ութիւնն ստո-
ւառ, ապա չէ Աստուծոյ ընդիս խօսնալ:

Առանց երդման սիփաթի հաւատագք՝ որ գեղարդ-
դ ակիր Յօհաննէս և պիտիուսոն՝ Առաքելոյ հետ
խոսոծ չեր, և Աստուած և ժամանակ շուներ
նորան յայտնութիւններ անել, բայց այս քա-
նայութ էր, որ տեսնել և բնիթ երցիւ էր գեղար-
դ ակիրն՝ Կելքսիսի թագթին տո. Նվիրիմ, և այն

թովիկ եմ. դժու , ես յունադաւան : Այն ժամանակ Քրիստոսը կասէ՝ հայ , կաթովիկ , բողոքական , յունադաւան , ինձ բողըն անծանօթ , օտար անուններ են . բայց ուր են իմ որդիքը՝ Քրիստոնեաները :

կ. Փօլսոյ ՕՐԱԳԻՒԹ թերթին ամսոյս 8 թուոյն
մէջ յետագայ ազգային հետաքրքրական և ան-
հաւատավի պատմութիւնը կընթեռնումք :

ԱՆՀԱԿԱՏՈՒԻ ԳԵՎՐ ՄԵ

Սակէց 25 տարիի չափ առաջ Եդիսպոսէն չայ
մը կուգայ Պօլիս տարագիր . սա բաւական ա-
տեն կենալէն վերջը հոռվմէական աղջկան մը
հետ կամունամնայ . բաւական տարի անցնելէն
վերջը հիւանդութիւն մը կուգայ վրան և այն-
քան կըսասականայ որ մէկ քանի ժամէն մեռ-
նելու կըմօտենայ . այս միջոցին սա հռովմէա-
կան վարդապետ մը կամչելով վերջին թոշակն
ընդունելու , գաղտնիքը կըյայտնէ վարդապե-
տին թէ իր տանը պարտէզին մէկ անկիւնը
մնտուկ մը ունի ին աղած , որու մէջ կըգտնուին
իւր գոհարեղէն հարստութիւնը , պատուիրելով
որ յետ իւր մահուանը , այդ գանձը թերա մեր
Հայոց Ս. Երդորդութեան եկեղեցւոյն յանձ-
նուի և ատով կալուածներ շինուին եկեղեցւոյն .
Վարդապետն այս բերանացի կտակն իմանալով
և իւր հոգեոր պաշտօնը կատարելով կըմեկնի .
սակայն հիւանդը՝ որ մահուան գուռաը հասած
էր , կառողջանայ , առանց միտքը բերելու թէ
իր մեծ գաղտնիքը վարդապետին հալդորդած
էր : Ասոր վրոյ հովիւ քիչ մը ատեն կանյնի ,
օրին մէկը այս մարդը բռնուելուն պէս ոստի-
կանութեան դուռը տարուելով կըբանտարկուի
արտաքին հաղորդակցութենէ արդիլուելով :
Մարդն ամիս մը այսպէս բանտարկուելէն վեր-
ջը առանց կիսալու պատճառն՝ յանկարծ կար-
ձակուի . մարդը շուշրուծ և իր վրոյ տիրող
գաղտնի ձեռոքէն անտեղեակ , կելլէ թերա իր
տունը երթալու . բայց ինչ տեսնէ մարդը ,
տանը արտաքին գոյնը փոխուած ու ներկուած՝
մարդը շուշրուալ դուռը կըզարնէ , հան ալ կը
նայի որ ամենայն ինչ փոխուած է . բայկը՝ որ
մարմարիննէ է եղեր , մուշամկայով ծածկուած
և այսպէս կահկարտիքը փոխուած : Խրուած
սպասաւոր մալ դուռը , որ մարդը կըվնտէ
իբրև թէ օտարասկան մը եղած ըլլար . ասոր վրայ
մարդը կուգայ մեր Պատրիարքարանը բողոքե-
լու Պօղոս Պատրիարքի օրով . նա ալ չասունին

ևս գիտե՞՞ր՝ որ Եփրեմ որպէս մեքենայ ի ձեռս
Ներսիսի ի մազէ չի վրխակէր : Եւ որպէս գուշա-
կեց գեղարդակիրն՝ այնպէս իսկ անօրինեցաւ
Գրիգորին : Գրէպո՞ր, որ երկու շաբաթ առաջ
ի Մողկոկ Բովսէփայ գանձուց պատճառաւ Ով-
ստանաներով էր բնդուննլութիւն գտել, այժմ
տեսաւ. նոյն հայոցդի ժաղովարդն յանդիման
իւր կանդնեալ քարերով և բիբերով. մինչեւ
զարմանալ նմա և հարցանել զաղիամի պէս,
միթէ ես շնէն եմ, որ քարամբ և ցպովք էք
ինձ զիմաւորել. և նոքա նոյնը պատասխանե-
ցին՝ ինչ դաւեիթ էր պատասխանել :

Զաւը եր Գրիգորի զարմանալին, որովհետեւ
քաջ գիտելո ինքնի, որ Մողդոկցին նորան պա-
տիւ առաջ միտք չունեն երբէք. նաև Մողդո-
կի փափկանունդ գեղանոյշ հարսանց մէջ Ով-
ստննայ անու ամբո սանամայրներ ուներ, նոցա-
րաթի կամք և ազգ ականքն էին նորան ովտաննայ
երգովների. իսկ ծերեն՝ որ ի սրտէ Եփրեմեան
էին, և այժմ՝ Դանիէլը առ ևս էն. դեռ նու չէր
հանել Էմմիածին, որ Վարան Ասորախաննայ,
Վակովոյ և Պետերովորդի հայազգ-
եաց հետ բազմութագիր նամակ էին գրել
առ Դաւիթ, որ Գրիգորին չձեռնադրէ, որով-
հետեւ նու Բառապատճի Առաջնորդութեան ըն-
դունակ չէ. և ու ինչ Յափէփ խօսել էր, այն

իւր կամօք էր և Գրիգորի գրդամանք, և ոչ ազգի բաղձանօք՝ այլ Դաւիթի կուրացեալ ի հաշտուց Գրիգորին և ձեռնաջրեց Նիկողի պէս հակառակ կամնաց ժողովրդ են, և Առաջնորդութեան կոնդակուած ողարկեց ի Առաստանու ուր արդ են Կորուսը Քայտական Հրավարտուկն

կըզ րէ և զիշութինք իմանալու համար, բայց
պատասխան կընդունի թէ այդ մարդուն կնոջ
մեռած է եայլն : Մարդը Բարձրագոյն Որան
կըրողոքէ, սակայն ծայր մը չգտնուիր՝ խնդրոյն
բանալին ձեռք կարենալ անցնելու համար :

Սյսպէս օրեր ու տարիներ անցնելէն վերջ
երբ Հասուն կըտապալիք և հռովմէականաց պատ,
բիարքարանը կանցնի հակահասունեանց ձեռք,
այս մարդուն տանը հէօճէթը կըտնուի Հասու-
նի գաղտնի գրութեանց մէջէն և գրովմը, թէ
այդ հէօճէթը գտնուեցաւ Հասունի գաղտնի
գրութեանց մէջէն կըյանձնուի մարդուն,
Մարդն այս գիրն ու հէօճէթը ձեռք անցնելուն
պէս, Բարձրագոյն Պրան աղերսագիր մը տալով
քննութիւն կըպահանջէ . Բ. Դուռն ալ հոգի,
մէականաց պատրիարքարանին կըհարցնէ այս
խնդրոյն պարագաները, բայց այս անդամ հը-
ռովմէ ականաց Պատրիարքարանը, փոխանակ
առաջուտն պէս վարուելու, այսօր վաղը բայ-
լով, ամիսներ կանցնէ, առանց ուզուած պա-
տասխանը տալու :

Գիտնական պէտք է թէ այս Հայը՝ մահմէտական
մը փոխանորդ կարդած է իրեն . այս փոխա-
նորդը մօտ ատենենք որին մէկը յանկարծ կը
կանչուի ոստիկանութենաս գունէն , անմիշական
հարցաքննութիւններ կըլան այս խնդրոյն վրայ
թէ վարը և թէ վերը ոստիկանութեան պաշտօ-
սէ ին մուազինին առաջը և վերջաղէս մարդք
միննոյն օրը կըտարուի Եւեծ—Եպարքոփի միւս
թէշարին առաջը . հոն ալ բաւական հարցաքնն-
նութիւն ըլլալէն յետոյ մարդը յուսալից խօս-
քերով թուղթ կըտրուի , որնոր յետոյ կըտեղե-
կանայ թէ ինքը գինետան մը մէջ այս խնդրոյն
վրայ խօսած միջոցին՝ ոստիկանութեան ծպնեալ
պաշտօնեայ մը իմացեր և վերին իշխանութեան
հաղորդեր է և ատոր վրայ կանչուեր է վերջէն
հարցաքննութեան ենթարկուելու :

Ղայս այս վերջին ուրախառիթ լուրը անցեալ
օր մեր Պատրիարքաբարանի հազարդելով, իս բժե՛
խնդութիւնն յայսմանը և Պատրիարքորանը ի-
րեն օգնելու խնդրեր է . տեսնենք սա անհա-
ւասալի՞ բայց ճշմարտապէս կատարուած իրա-
զութիւնը բնաշպէս պիտի երեան ենէ ու դա-
ւագ իրներն ինչ պատիթ պիտի կը են :

ՄԱՍԻՄ լրագիրն իւր թուոյն մէջ որ ՚ի շահ
սոյս, հետևեալ ազգային յօդուածը կըպարո-
նակէ, որուն վերայ մեր ընթերցողաց ուշա-
դ բառթիւնը կըհաւերիմք :

պատրաստել էր նորա համար ի աէջ սահմանաց Ռուսաց բանտարկութիւն :

Այսպէս Վրիգոր սոր արքեպիսկոպոս ըկլու
ծուղակ՝ որ նսրա ոտից համար լարելէր մեծա-
խմստութեամբ Ներսէս . և աեւնելով՝ թէ ոչ
Աստրախան , ոչ Ղզլար , ոչ Մողդոսկ , ոչ Նոր-
նախիջեան , և ոչ Խրիմ երես շունի , դիեց
Գրեգորիալուսոյ կողմէն , ուր Յովսէփայ Արքութ-
եանցի Եղբօրորդին՝ Եշանավնեայ Բարսեղի՝ ի
հարանութիւն իւր ունելով Բուլգողլու Պօլս
աղայի միակ դուստր Ահնայն , մասել էր նորա
մեծագանձ ճիշտութեան ժառանգութիւն , և
կուսակից էին Գրիգորի , և Հակառակորդ Եփ-
րեմի և Դանիէլի :

Դանիէլի օծութիւնն կտորաբելցին զինի՞ Դանիէլի կուսակիցք բազմացան . բայց կային բազումք՝ որ խևանալով՝ թէ այս ամեռայն չարեց ձնողքն են Ներսէս և Մանուկէլ, թէպէտեւ ու նէին ուր և մակերմութիւն տո Դանիէլ, բայց ատելով կատէին զներսէս և զլբանուել: Դանիէլի մտերիմ կուսակցաց մէջ կային բազումք իջմիւածնի միաբաններէն, և Պօլայ կողմէն հաւաքված եպիսկոպոսներէն, որ Դանիէլին զգուշացուցին, թէ այնքան վատ է գնացել Ներսիսին և Մանուկէլի համբաւն ի Պօլիս, որ այն մայուս քաղաքի ազգն թէ Դաւթեանք և թէ Դանիէլ եանք՝ Ներսիսի և Մանուկէլի անունն դրել են Նեստոր և Մահեղան: Ներսէս նշանաբելցի՝ որ Դանիէլի սրաի մէջ սկսու սառնութեան նշաններ երեկի, կարծեց թէ Մանուկէլն է, վաճառ որոց առ իմ բերելով Գրիգորի զեզի ի Գրիգորի խոզիս երթովն, գրգից Դանիէլին՝ որ Մանուկ,

